

ABRIGO RAINHA SÍLVIA

Stiftelsen Drottning Silvias hem för mödrar och barn i Rio - juni 94

ÄNTLIGEN !

Den 16 juni samlades styrelsen för den nybildade Stiftelsen, Associação Abrigo Rainha Sílvia, till sitt första sammanträde på Sveriges Generalkonsulat i Rio. Härigenom har ett viktigt mål uppnåtts för att skapa trygghet för arbetet på Hemmet och garantera en fortsatt positiv utveckling. Styrelsen, som arbetar med Sveriges brasilienambassadör Gunnar Hultner som ordförande, utsåg en arbetsgrupp under Stefan Martinssons ledning, att svara för det dagliga arbetet på Hemmet. Styrelsen beslöt också att sända ett telegram till H.M.Drottningen med ett tack för det intresse och den uppmuntran Drottningen visat. Ambassadören erinrade om den blygsamma starten för 5 år sedan och hur arbetet sedan vuxit genom stöd från för hemmet intresserade svenskar - "en liten grupp, men troligen den trägnaste och trognaste av alla!"

Den nu godkända Stiftelsen har rätt att äga egendom och att anställa personal. Det betyder, att vi nu tar över Hemmets lokaler, som tidigare förvaltats av Svenska församlingen i Rio, och att Hemmets anställda får en ny arbetsgivare. Det betyder också - och inte minst - att vi äntligen kunnat inköpa en tomt för att inrätta ett länge planerat dagcenter för barn. Det blev den granntomt, som varit till salu några år, och som till vår lättnad ännu inte hade funnit någon köpare.

I september börjar upprustningen av de ganska slitna byggnaderna, uppsnygging av tomten, omläggning av elnätet, grävning av brunn . . .

Det kommer att ta tid. Men vi är på väg - äntligen !

MISÄREN HAR MÅNGA GRADER

Gloria är 15 år, gravid efter en våldtäkt av en granne. Polisanmälan ? Hur skulle hon våga ? Och vem skulle tro på henne ?

Men Gloria har större bekymmer, än bara för sig själv och det barn hon snart skall föda. Det här är Glorias historia.

Gloria är född i en familj, som lever i djupaste fattigdom, även efter riomått. Det kan för oss svenskar verka nästan ofattbart, men hennes mamma, 48 år gammal, födde 25 barn av vilka 17 fortfarande är i livet.

De yngsta är 3, 4 och 6 år gamla. Mannen försvann för några år sedan, ingen visste vart. I hemmet, ett eländigt skjul uppfört av bräder, plåtbitar och kartonger, har hungern varit en daglig gäst. I februari förvärrades situationen i och med att mamman blev sjuk. På sjukhuset kunde man inte finna någon orsak. Samtidigt började de minsta barnen av okänd anledning tappa i vikt, trots att vi börjat gripa in med matsändningar.

För varje vecka förvärrades situationen, mamman orkade inte längre ta sig upp ur sängen. Den syn som mötte oss när vi besökte henne glömmes vi aldrig. En utmärglad kvinna ligger på en solig madrass, 3 apatiska, smutsiga barn kryper omkring på jordgolvet, magra med uppsvällda magar. Ingen mat, inga möbler, knappast ens kläder. Vi ger några grannar understöd för att ta hand om barnen och för kvinnan till sjukhus. Två dagar senare kommer den fruktansvärda förklaringen. Någon har stött på mannen, som ligger döende i AIDS på ett sjukhus i grannkommunen. Kvinnan testas, men dör innan resultatet anländer. Resultatet är positivt. Två av de tre barnen är också smittade. De kommer sannolikt att dö förrän året går till ända. Men vem skall ta hand om dem till dess ? Det finns inget sjukhus, inget barnhem som kommer att öppna sina dörrar för dem. Vi vet. Vi har försökt.

Vi kan ge pengar, mat och kläder. Men vem skall trösta, vem skall orka ingjuta lite glädje och ljus i dessa barns liv? Vem skall hålla dem i

famnen när feberfrossor skakar dem, hålla dem rena trots ständiga diaréer, vara hos dem och hålla dem i handen när de skall dö ? Vem skall säga till dem, som föddes till ett liv i elände, hunger, sjukdom och lidande och utan hopp om att någonting skall bli bättre här, att det trots allt finns Någon, som inte låter den obetydligaste sparv falla till jorden utan att Han vet om det, och att det finns en framtid också för dem, där allt skall vara annorlunda?

Jag vet det inte. Men jag fylls av vrede över att det är kvinnor och barn som skall få betala för männens slarv, lösaktighet och likgiltighet.

Detta är bara början. Vi vet, att vi gång på gång kommer att ställas inför samma problem, samma lidande - och nya utmaningar.

HUR GICK DET SEDAN ?

Gatubarnet Deborah berättade jag om i förra numret. Hon har just slutat sin förtsta skoltermin. Det går bra med studierna, den sociala anpassningen har varit svårare. Deborah provocerar ofta personalen och kan hitta på de mest otroliga upptåg för att testa om vi inte trots allt kommer att skicka bort henne. Det är en stor och svår uppgift att ge tryggheten tillbaka till ett barn som så brutalt förlorat den. Söndagen den 5 juni firade vi Brunas 3-årsdag och hennes mammas, Renatas, 15-årsdag. Drygt 3 år har alltså gått sedan, denna lilla gravida 11-åring kom till Hemmet. Renata går 2:a året i skolan, och sköter för om sin dotter och sina 4 småsyskon. Maria Dilza, 16 år, har nu fött sitt 3:e barn, en flicka. Själv håller hon redan på att söka arbete. Men vem skall ta hand om hennes barn ? Jaqueline, 13 år och gravid efter en våldtäkt, har fött en son, Mário. Ett barn, följden av en fruktansvärd våldhandling mot en flicka, som själv inte är mer än ett barn. Men den omsorg och kärlek hon visar sin lille son, borde ge oss mycket att tänka på.

NYHETER I KORTHET

Under första halvåret inflöt inte mindre än 43.000 kronor med anledning av dop, födelsedagar och dödsfall. Om Du vill uppvakta eller kondolera genom att ge en gåva till Hemmet, sänder vi en minnesblankett.

Dessa gåvor har gjort det möjligt för oss att köpa en telefonlinje till Hemmet. (Ja, Du läste rätt. I Brasilien måste man köpa telefonlinjer, och dyrt är det, 30.000 kronor). Du förstår säker hur nödvändigt det är för oss, att ha tillgång till telefon. Nästa projekt, är att köpa en bil, nästan lika viktigt. De 3 ambulanser som fanns i Itaboraí står sedan länge uppställda på grund av brist på underhåll. Hittills har polisen hjälpt oss, när någon av kvinnorna akut behöver åka in till förlossning, men då är förutsättningen att det finns någon polisbil inne. Vi hoppas, att ha fått ihop pengar till en bättre begagnad bil till dess nästa blad går i tryck. Vi återkommer !

Vi har tagit kontakt med den brasilianska lutherska kyrkan för att få tag på någon yngre församlingsmedlem, som kan bli en medhjälpare på Hemmet för att ta hand inte bara om barntimmar och andakter, utan också hjälpa till med läxläsning, och hjälpa flickorna med grundläggande läs- och skriv-kunnighet.

Och så har vi nu kontakt med en liten firma, som framställer konsthantverk. När dagens arbetsysslor är utförda, undervisning och kurser likaså, arbetas det flitigt med att framställa enklare hantverk på Hemmet. Alla flickorna är med i arbetet, och tjänar på så sätt en slant

ABRIGO RAINHA SÍLVIA
POSTGIRO 415 74 85 - 6

Abrigo Rainha Silvia
R. Martins Ferreira 81 ap 1002
BR 22.271 Rio de Janeiro
Brasilien